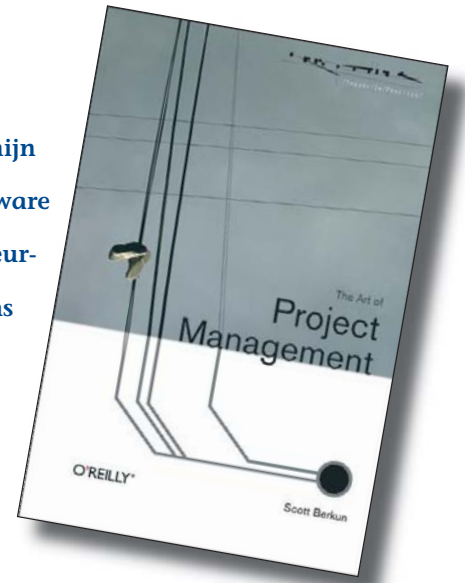

Al heel vroeg in mijn loopbaan wist ik het al: projectmanagement is niet mijn ding. Nog terwijl ik studeerde, ontwikkelde ik enkele jaren de administratieve software van een bedrijf in Nieuwegein dat computers repareert. Als enige. Totdat de directeur-eigenaar van het bedrijf in al zijn wijsheid inzag dat ik na mijn afstuderen wel eens iets anders zou kunnen gaan doen en dat daarmee zijn bedrijf wel erg afhankelijk was van iemand die maar zo de kuierlatten kon trekken.

Zen en de kunst van projectmanagement

En dus huurde hij via een gelieerd bedrijf een professionele ontwikkelaar in. Al snel werd mij het verschil duidelijk tussen deze ontwikkelaar en mijzelf: waar ik me vooral op de mensen en de software van het bedrijf richtte, managede hij zijn projecten. Ik bleek in een mum van tijd overbodig, en trok gelijktijdig met mijn afstuderen de deur in Nieuwegein voor het laatst achter mij dicht.

Sinds die tijd, begin jaren negentig van de vorige eeuw, kriebelt het zo nu en dan bij mij. Moet ik me niet eens meer verdiepen in het fenomeen projectmanagement? Het is immers een onuitwisbaar en nog altijd onuitroeibaar aspect van software development? Recent stak de kriebel weer eens de kop op, toen een lijvig boek op mijn deurmat viel. *The Art of Project Management*. Een intrigerende titel, zelfs voor een technicus. Doet denken aan *Zen and the Art of Motor Maintenance* van Robert Pirsig. De titel verklaart overigens een hoop. Projectmanagement is een art, een kunst. Je moet er talent voor hebben. Gelukkig maar! Het ligt dus niet aan mij.

Scott Berkun, de auteur van *The Art of Project Management* heeft zijn best gedaan een fraai boek te leveren. Het boek is uitgegeven in een opval-

lend formaat, waardoor het eerder reguliere dan vakliteratuur lijkt. Bovendien is ieder hoofdstuk voorzien van een foto die, zoals dat hoort, stof tot nadenken biedt over het gebodene. En ik moet zeggen, voor een nierstenenopwekkend onderwerp als projectmanagement is het geen onaardig boek. Het is duidelijk verdeeld in drie delen, te weten Plans, Skills en Management. Ieder van deze delen telt hoofdstukken met intrigerende titels als 'The truth about schedules', 'How not to annoy people: process, emails and meetings' en 'What to do when things go wrong'.

De persoonlijke schrijfstijl en anekdotes van Scott Berkun maken het boek prettig leesbaar en licht verteerbaar, soms humoristisch zoals zuurpruim Martin Fowler, soms eerder filosofisch en wat afstandelijk, zoals Robert Pirsig. Ieder van de hoofdstukken in het boek is opgedeeld in heldere korte paragrafen met opnieuw pakkende titels en bovenal steeds kleine dingetjes die je gemakkelijk kunt meenemen in je dagelijks werk, zoals het goed gebruik maken van e-mail, het inrichten van wat Berkun de coding pipeline noemt of wanneer prototyping op zijn plaats is. Fascinerend is dat de auteur een project indeelt als een schaakpartij, met een

opening, een middle-game en een end-game, en voor ieder van deze delen van een project een andere strategie ten berde brengt.

Maar toch is *The Art of Project Management* nog altijd een boek over projectmanagement. En dat betekent helaas dat maar weinig technici het van kaft tot kaft lezen – zoals ik. Gelukkig heeft Berkun ook daar een oplossing voor. Vrijwel ieder hoofdstuk en iedere paragraaf is los van de rest te lezen. Zo kun je zo nu en dan in een verloren uurtje, als er even niemand op je let, toch nog gauw wat kennis opdoen over dit vermaledijde onderwerp. *The Art of Project Management* is geen standaardwerk, maar leuk om af en toe in te lezen. Bij mij ligt het inmiddels in de la van mijn bureau, uiteraard onder een stapeltje papier, zodat het boek niet direct opvalt als iemand per ongeluk mijn la open doet.

Sander Hoogendoorn
(www.sanderhoogendoorn.com)

Waardering ★★★★★

Scott Berkun
The Art of Project Management
O'Reilly, 2005